

قانونی شدن «جاسوسی» از شهروندان در سوئد

بهرام رحمانی
bamdadpress@ownit.nu

دولت ائتلافی احزاب راست سوئد (حزب لیبرال مردم، حزب مرکز، حزب دمکرات مسیحی و حزب مدرات) که از سیاست های اقتصادی نئولیبرالیسم جهانی تبعیت می کنند همواره سعی دارند نه تنها دستاوردهای دوره های گذشته جامعه سوئد را یکی پس از دیگری پس بگیرند، بلکه حتی قوانینی را بر علیه امنیت شهروندان به تصویب می رسانند. یکی از آخرین قوانینی که امنیت شهروندان را بیش از پیش تهدید خواهد کرد تصویب لایحه ای موسوم به «اف. ار. ای - FRA» است. براساس این قانون، دست دولت و پلیس باز است تا تلفن ها، امیل ها و مکاتبات هر شهروندی را بدون مجوز مقامات قضایی کنترل کنند.

پارلمان سوئد، شب چهارشنبه ۱۸ ژوئن ۲۰۰۸ - ۲۹ خرداد ۱۳۸۷، پس از دو ساعت بحث لایحه «اف. ار. ای» را به رای گیری گذاشت. این لایحه، با ۱۴۲ رای موافق و ۱۳۸ رای مخالف به تصویب رسید. ۶۷ نماینده پارلمان نیز هنگام رای گیری غایب بودند. بدین ترتیب، این لایحه با وجود اعتراضات گسترده به تصویب رسید.

دولت برای تصویب این لایحه، الحاقیه ای را به آن ضمیمه کرده است که ظاهرا تضمین کننده حریم خصوصی شهروندان خواهد بود. اما احزاب اپوزیسیون دولت در پارلمان که به آن رای منفی داده اند این تغییرات را ناکافی و شتاب زده می دانند.

قانون «اف. ار. ای»، با مخالفت احزاب اپوزیسیون پارلمانی (حزب سوسیال دمکرات، حزب سبزها و حزب چپ سوئد)، حقوق دانان، نویسندگان، روزنامه نگاران و بسیاری از مردم مترقی سوئد قرار گرفته است. زیرا این قانون به مقامات امنیتی اجازه می دهد حتی شهروندانی را که مضمون به ارتکاب جرمی نیستند نیز مورد شنود قرار دهند. در حالی که در جامعه ای هم چون سوئد دمکراسی جا افتاده بورژوازی هم پذیرفته است که حریم خصوصی افراد و آزادی بیان و قلم را نمی توان فدای «مبارزه با تروریسم» کرد. این در حالی است که تاکنون هیچ دولتی رسماً اعلام نکرده است که از طریق شنود افراد فلان گروه تروریستی را دستگیر شده است و اگر هم بود بسیار ناچیز بوده است. بنابراین، به بهانه جلوگیری از تروریسم، امنیت شهروندان را در معرض کنترل پلیسی قرار دادن توجیهی بیش نیست و نباید پذیرفته شود.

پس از واقعه هولناک و تکان دهنده یازدهم سپتامبر ۲۰۰۱ - بیستم شهریور ۱۳۸۰ در آمریکا، دولت این کشور فرصت را غنیمت شمرد و به افغانستان و عراق حمله کرد و این کشورها را به اشغال نظامی خود درآورد. علاوه بر این قوانینی را تحت عنوان «مبارزه با تروریسم» که در واقع اسم رمز به خطر انداختن امنیت شهروندان و افزودن به قدرت نیروهای امنیتی در جهان بود امنیت شغلی و آزادی های فردی و اجتماعی در همه کشورهای جهان در معرض خطر قرار گرفت.

تصویب لایحه «FRA»، یکی از آخرین قوانین پارلمان سوئد قبل از تعطیلات تابستانی بوده است. احتمالاً دولت آگاهانه این لایحه را در آخرین ساعات فعالیت پارلمان قبل از تعطیلات تابستانی به بحث و رای گیری گذاشت که عملاً تعداد چشم گیری از نمایندگان در آن حضور نداشتند. هم چنین این فرصت خوبی بود که سازمان ها و احزاب و نهادهای دمکراتیک مخالف این لایحه نیز امکان برگزاری اعتراض به دلیل تعطیلات تابستانی و بسته بودن پارلمان نداشته باشند. حتی اگر ۴ نماینده از احزاب راست که در دولت ائتلافی حضور دارند از رای دادن به این لایحه خودداری می کردند به تصویب نمی رسید. فقط یک نماینده، یعنی خانم بیرگیتا اولسون از حزب لیبرال مردم از رای دادن به این لایحه خودداری ورزید.

لاریش اولی، رهبر حزب چپ پارلمان سوئد، قبل از تصویب لایحه مورد بحث، به خبرنگاران گفته بود که اگر این لایحه به تصویب برسد در صورت پیروزی در انتخابات آینده آن را لغو خواهند نمود.

اجرای قانون «FRA»، به عهده سازمانی به نام «موسسه ارتباطات رادیویی وابسته به نیروهای مسلح» (Försvarets Radioanstalt) است. این موسسه فعالیت های خود را در خلال جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۴۲، به عنوان نهادی «مستقل» در سوئد آغاز کرده است. اما فعالیت های آن در حوزه فعالیت های نیروهای مسلح سوئد قرار دارد. از سال ۱۹۹۰، فعالیت های این موسسه بیش تر به فعالیت هایی در عرصه غیرنظامی معطوف شده است.

مقر مرکزی «موسسه ارتباطات رادیویی وابسته به نیروهای مسلح» در غرب استکهلم قرار دارد و حدود ۶۵۰ کارمند با بودجه سالانه ۵۶۲ میلیون کرون (سال ۲۰۰۸) در آن اشتغال دارند. فعالیت های این موسسه، از خشکی تا دریا و هوا را در برمی گیرد. اما وظیفه اصلی آن، تجزیه و تحلیل و گزارش های فرستنده های ارتباطاتی و هم چنین کمک به تامین امنیت ارتباطات ارگان های دولتی و شرکت های وابسته به دولت و عموماً حمایت از سیاست های خارجی نظامی - امنیتی سوئد است. این موسسه، تنها زیر نظر یک مدیرکل فعالیت دارد.

اداره آگاهی نیروهای مسلح (FUN) Försvarets Underrättelsenämnd، وظیفه صدور پروانه و نظارت بر کار موسسه ارتباطات رادیویی وابسته به نیروهای مسلح (اف. ار. ای) را بر عهده دارد. اداره آگاهی نیروهای مسلح، ارگانی است که در سوئد وظیفه کنترل و نظارت بر فعالیت های اطلاعاتی کلیه بخش های نیروهای مسلح را بر عهده دارد.

براساس قانون شنود ارتباطات «FRA»، علاوه بر ارتباطات رادیویی به شنود ارتباطات موسوم به «کابلی» نظیر ارتباطات تلفنی و یا پست الکترونیک مابین سوئد و خارج از سوئد نیز می پردازد. ظاهراً بر اساس این قانون، استراق سمع معطوف به مواردی است که امنیت سوئد را تهدید کند و مرکز آن در خارج از مرزهای سوئد قرار دارد. در حالی که چنین قوانینی از قبل نیز بود اما ارگان مسئول در این مورد موظف بود قبلاً از شنود کسی اجازه قانونی دریافت کرده باشد. اکنون با تصویب این لایحه، دست ارگان های امنیتی به لحاظ قانونی باز گذاشته می شود تا مکالمات و مکاتبات هر شهروندی را مورد شنود قرار دهند. بنابراین، با اجرای این «قانون» ارگان های امنیتی «جاسوسی» از حریم خصوصی شهروندان سوئد را شدت بیش تری خواهند داد.

براساس این قوانین، بی شک مأمورین امنیتی دولت سوئد، هر چه بیش تر فعالین سیاسی سازمان ها و احزاب خارجی به ویژه نیروهای چپ و کمونیست ایرانی در سوئد را زیر نظر خواهد گرفت و همواره تلفن و امیل و گفتگوهای مطبوعاتی فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی را کنترل خواهند کرد. بنابراین، ضروری است که سازمان ها و احزاب خارجی در سوئد نیز هم چون مخالفین قانون «اف. ار. ای» به دولت سوئد اعتراض نمایند. به ویژه باید توجه داشته باشیم که رابطه دولت سوئد با حکومت اسلامی ایران بسیار حسنه است و دور از انتظار نیست که اطلاعات جمع آوری شده توسط نیروهای امنیتی از فعالین سیاسی ایرانی در سوئد، در اختیار جاسوسان و مأموران امنیتی حکومت اسلامی قرار داده شود.

پلیس مخفی سوئد (سیو)، در دو دهه گذشته، بارها جاسوسان حکومت اسلامی ایران را بی سروصدا از سوئد اخراج کرده است و فقط خبر کوچکی از اخراج آن ها در رسانه ها بازتاب یافته است. این که آن ها چه هدف هایی را دنبال می کردند به رسانه ها درز داده نشده است. برای نمونه رضا تسلیمی، دیپلمات حکومت اسلامی بی سروصدا از سوئد اخراج گردید. فیلم مستند خبرنگار سوئدی «اوسکار هذین» به نام «کماندوهای مرگ» پنج شب ۱۹ سپتامبر سال ۲۰۰۲، در یکی از کانال سراسری تلویزیون سوئد به نمایش در آمد. در این فیلم، دولت و پلیس مخفی سوئد (سیو)، از تروریست های اعزامی حکومت اسلامی به این کشور آگاه بودند، اما هیچ اقدام پیش گیرنده انجام ندادند. جاسوس دیگر بازگردانده شده به ایران به نام «عبدالرحمن بنی هاشمی»، یکی از تروریست های حکومت اسلامی در سوئد، بعداً در جوخه ترور «رستوران میکونوس» در شهر برلین آلمان نیز شرکت می کند و به همراه سایر کماندوهای مرگ، صادق شرفکندی دبیرکل حزب دمکرات کردستان ایران و چند تن از همراهانش و هم چنین نوری دهکردی در رستوران میکونوس را به مسلسل می-بندد، وی، پس از این عملیات تروریستی، موفق به فرار از آلمان شد.

نمونه دیگری که خبر آن در روزنامه «آفتون بلاد» سوئد به تاریخ ماه نوامبر ۲۰۰۲ انتشار یافت، آمده بود: «دو نفر با پاسپورت دیپلماتیک دولتی در سوئد، به نام های حمید فروغی و هوشنگ امیر مستوفی، در حال شنود و فیلم برداری از اپوزیسیون بلوچستان ایران بودند، دستگیر و به ایران برگردانده شدند...» روزنامه آفتون بلاد، هم چنین درباره این جاسوسان حکومت اسلامی، نوشته بود: «دادستان سوئد، حکم بازداشت آن ها را صادر کرده است. اتهام این دو مأمور دولتی، جاسوسی برعلیه پناهندگانی می باشد که از کشور متبوعه این دو جاسوس دولتی (ایران)، سال ها پیش فرار کرده اند. پلیس سوئد، در مورد جاسوس بودن آن ها هیچ گونه شک و تردیدی ندارد... این دو نفر تحت مراقبت پلیس هستند و فرار است که روز شب به پرواز مستقیم هواپیمائی ایران (هما) به تهران برگردانده شوند.» هم چنین حسن ارزانی، دیپلمات ایرانی از سفارت ایران در سوئد به جرم جاسوسی علیه فعالان سازمان مجاهدین خلق ایران در سال ۲۰۰۲ از سوئد اخراج شد نمونه دیگری از اخراج بی سروصدا جاسوسان حکومت اسلامی از این کشور است. سال گذشته نیز رایزن فرهنگی حکومت اسلامی از سفارت ایران در استکهلم سوئد به عنوان دیپلمات نامطلوب که سازمان امنیت سوئد وی را به عنوان مأمور اطلاعاتی ایران، شناسایی کرده بود اخراج گردید. وی از جمله از طریق ارتباط با مجری رادیوی محلی فارسی زبان در استکهلم به فعالیت های جاسوسی مشغول بوده است.

هم چنین در مورد ترور چند تن از فعالین سیاسی مخالف حکومت اسلامی در سوئد توسط تروریست های حکومت اسلامی، دولت سوئد هیچ اطلاعات رسمی به رسانه ها و جامعه نداده است. ترور عفت قاضی در تاریخ ۶ سپتامبر ۱۹۹۰ در شهر وستروس، کامران هدایتی (ابوبکر) در استکهلم در تاریخ ۱۷ ژانویه ۹۴ و غلام کشاورز ساکن سوئد که برای دیدار مادرش به قبرس سفر کرده بود و در آن جا ترور شد؛ دولت سوئد تاکنون درباره این ترورها سیاست سکوت اختیار کرده است.

آخرین نمونه علنی جاسوسی، رابطه نزدیک حسن قشقای سفیر حکومت اسلامی در استکهلم، با یک جاسوس حکومت اسلامی به نام مجید دراز کیسوی صادقی، نمونه نادری بود که در سطح وسیعی در رسانه های سوئدی انعکاس یافت اما نه سفیر حکومت اسلامی از این کشور اخراج شد و نه صادقی جاسوس حکومت اسلامی. مجید دراز کیسوی صادقی، فرزند محمد مهدی، شماره شناسنامه ۷۱۲۱ صادره از کرگان، رابط زیادی با پناهجویان و رسانه ها و سازمان های راست برقرار کرده بود. در رسانه ها گفته شده است که وی از عناصر سپاه پاسداران یوده است. صادقی، در سپتامبر ۲۰۰۲ از طریق سهمیه پذیرش پناهندگی سازمان ملل به عنوان پناهنده سیاسی از ترکیه به سوئد می آید. وی تا ژانویه سال ۲۰۰۴، در شمال سوئد شهر «امنو» زندگی می کرد و سپس به شهر «یوله» و استکهلم نقل مکان می کند.

وی عمده فعالیت های خود را در رادیوهای فارسی زبان و در میان متقاضیان پناهندگی ایرانی در استکهلم متمرکز کرده بود. قبل از آشکار شدن جاسوسی صادقی برای مقامات امنیتی دولت سوئد و جامعه ایرانیان مقیم استکهلم، او، خود را در برخی رادیوهای فارسی زبان راست استکهلم، به عنوان صاحب نظر در قوانین و امور پناهندگی، عضو بلندپایه سازمان ملل در امر پناهندگی، حقوقدان، پزشک، فعال جنبش دانشجویی و روزنامه نگار اطلاع طلب معرفی می کرد.

یک دلیل مهم رابطه نزدیک دولت سوئد با حکومت اسلامی ایران، رابطه کلان اقتصادی بین دو کشور است. دولت سرمایه داری سوئد هم چون دولت های سرمایه داری، تنها به تامین نیازهای سرمایه داران، تقویت سود و سرمایه مالی و پولی و تجاری می اندیشد نه برای حفظ حرمت و موجودیت انسان. نقش سوئد و ادعای بی طرفی آن، یک شعار پوچ و غیرواقعی است. در طول هشت سال جنگ خانمانسوز ایران و عراق، بیش ترین سلاح ها، کامیون ها، فابریک های شناور و... را دولت سوئد مستقیم و غیرمستقیم به حکومت اسلامی ایران فروخته است. در حالی که ظاهراً این اقدام دولت سوئد، مغایر با قوانین این کشور است. بازار ایران برای سوئد به دلیل حجم کلان معاملات اقتصادی و تجاری، بازار مهمی است. بنابراین، ماهیت حکومت ضدانسانی و تروریستی حکومت اسلامی ایران و جنایاتی که این حکومت جانی به طور دایم بر علیه شهروندان مرتکب می شود؛ این که در ایران، روزانه هزاران نفر دستگیر و زندانی می شوند؛ این که رعب و وحشت، ترور، شکنجه، اعدام، سنگسار، و شکنجه حرمت انسان ها در خیابان از سیاست های روزمره حکومت اسلامی است امر دولت سوئد نیست. گزارش خبرگزاری کار حکومت اسلامی ایران «ایلنا»، در تاریخ ۳ اردیبهست ۱۳۸۵، که با دبیر اطاق مشترک ایران و سوئد داشت، نقاط مهمی از روابط و معاملات تجاری دو حکومت ایران و سوئد به میان می آید. در بخشی از این گفتگو از زبان عبدالرضا رضایی هنجنی، دبیر اطاق مشترک ایران و سوئد، آمده است: «... بخش اعظم مبلغ مذکور واردات کامیون، اتوبوس ولوو و اسکانیا از سوئد به ایران است که در مجموع حدود ۱۰ هزار کارمند و کارگر در کارخانه های سایپا دیزل، ران ایران و عقاب مشغول به کار بوده و قطعات CKD خودروهای تجاری فوق را با درصدی به عنوان تولیدات داخلی، تولید و مونتاژ کرده و به بازار عرضه می کنند... در حال حاضر دو خط اعتباری بین بانکی میان ایران و سوئد برقرار بوده که در بخش خطوط اعتباری میان مدت بین نورد با بانک سوئد و ۷ بانک تجاری ایران برقرار بوده و سقف آن ۲/۱ میلیارد دلار است. رضایی، دبیر اطاق مشترک ایران و سوئد، در پایان گفتگو تاکید می کند: «در بخش خطوط اعتباری کوتاه مدت نیز دو بانک سوئدی نورد یا سوئد بانک با پنج بانک تجاری ایران قرارداد دارند، ضمن این که نماینده بانک مرکزی اعلام کرد که مفاد منعقد شده در اجلاس قبلی در رابطه با لزوم بازگشت لاشه ضمانت نامه بانک مرکزی توسط سوئدی ها، اقدام مذکور انجام پذیرفته و مشکلی وجود ندارد.»

در تائید همین اظهارات نماینده حکومت اسلامی ایران، نماینده ایرانی تبار مجلس سوئد (از حزب مدرات) به نام رضا خلیلی دیلمی، می گوید: «یکی از سایت های حکومت اسلامی نیز درباره رضا خلیلی دیلمی، چنین نوشته است: «اتاق بازرگانی اسکاندیناوی - ایران بعد از ظهر پنج شنبه در تهران، فعالیت رسمی خود را آغاز کرد.»

«رضا خلیلی»، در جمع خبرنگاران گفت: اتاق اسکاندیناوی - ایران یک نهاد کاملاً اقتصادی است و تلاش خواهد کرد تا زمینه های گسترش روابط اقتصادی ایران با کشورهای منطقه اسکاندیناوی مانند سوئد، دانمارک، نروژ و فنلاند را بیش از پیش فراهم کند.

وی افزود: دفتر اتاق اسکاندیناوی در سوئد حدود دو سال پیش تاسیس شده و تاکنون ۵۸۰ شرکت عضو این اتاق شده اند و امروز که دفتر این اتاق در ایران تاسیس شد، عضوگیری را در ایران به زودی آغاز می کنند... وی، ادامه داد: با وجود قدمت زیاد روابط اقتصادی ایران با کشورهای اسکاندیناوی، تاکنون نمایشگاهی از تولیدات ایران در این منطقه برگزار نشده است. این اتاق تلاش خواهد کرد تا تولیدات ایرانی از طریق برگزاری نمایشگاه به این منطقه معرفی شود.

خلیلی، تصریح کرد: این اتاق تلاش خواهد کرد تا با ارتباط با اتاق های بازرگانی اسکاندیناوی و دیگر کشورها، زمینه بازدید از ایران و گسترش روابط اقتصادی با کشورهای دیگر را نیز فراهم کند. «(پایگاه اطلاع رسانی نمایشگاه ها، صنعت و تجارت ایران، ۲۰ تیر ۱۳۸۵)

خبرهای دیگر نظیر دیدار کارل بیلت وزیر امور خارجه سوئد با قالیباف شهردار تهران در حاشیه اجلاس داووس؛ کارل بیلت، در وبلاگ شخصی خود مورخ ۲۶ ژانویه ۲۰۰۸ این ملاقات را جالب توجه توصیف نمود؛ دیدار منوچهر متکی وزیر امور خارجه ایران با کارل بیلت در حاشیه اجلاس داووس؛ اعلام همکاری بی نظیر میان اتاق های بازرگانی ایران و سوئد، در روز ۲۱ نوامبر ۲۰۰۷ میان نمایندگان اتاق بازرگانی شهر شیراز در ایران و اتاق بازرگانی استان «وستر بوتن Västerbotten» سوئد به امضاء رسیده است؛ هیاتی از حکومت اسلامی ایران، در راستای انجام تور مطالعاتی در خصوص حمایت یابی در زمینه کاهش تقاضای مواد مخدر با همکاری ستاد مبارزه با مواد مخدر و دفتر مقابله با مواد و جرم سازمان ملل در تهران به کشور سوئد اعزام می شوند. سردار «رادان» رئیس پلیس تهران که از جمله سرکوب سیستماتیک زنان و جوانان را فرماندهی می کند در این هیات اعزامی حکومت اسلامی به سوئد، حضور داشت. این سفر در تاریخ ۲۷ آبان تا ۲ آذر ۱۳۸۶ - ۱۴ تا ۱۸ نوامبر ۲۰۰۷ صورت گرفت. بنابراین، بی جهت نیست دولت سوئد، زیر پای وزیر امور خارجه ده ها هزار اعدام، ترور و سنگسار فرس فرمز بهن می کند و برای وی کنفرانس و مهمانی در سوئد ترتیب می دهد. همه این اخبار و گزارشات نشان می دهند که امروز سوئد امن ترین کشور در غرب، برای رفت و آمد تروریست ها و جاسوسان و مقامات حکومت اسلامی به شمار می رود.

برقراری توازن تجاری در مراودات اقتصادی فی مابین سبب توسعه سرمایه گذاری شرکت های سوئدی در ایران و صادرات غیر نفتی کشورمان به سوئد می شود که فعالیت بیش تر سرمایه گذاران سوئدی را به دنبال دارد. به گزارش خبرنگار بازرگانی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، دکتر مهدی غضنفری - معاون وزیر بازرگانی و رئیس کل سازمان توسعه تجارت ایران - در همایش بررسی فرصت های تجاری و سرمایه گذاری ایران و سوئد، گفت: کشور سوئد به عنوان یکی از کشورهای پیشرفته اقتصادی و صاحب نام در صنعت جهان شناخته شده است.

وی، با اشاره به جایگاه سوئد در روابط اقتصاد خارجی ایران اظهار کرد: صنعت سوئد بیش از ۱۰۰ سال است که با ۹۰ شرکت تابعه و ۵۵ هزار نمایندگی در ایران فعالیت می کند و این سابقه همکاری تجاری، بیانگر جایگاه آن کشور در روابط اقتصاد خارجی ایران است.

رئیس کل سازمان توسعه تجارت ایران آمار تجارت خارجی سوئد با جهان در سال ۲۰۰۶ میلادی را ۱۷۳/۹ میلیارد دلار صادرات بیان کرد و افزود: واردات ۱۵۱ میلیارد دلاری این کشور حاکی از جایگاه خوب آن در تجارت جهانی است. (خبرگزاری دانشجویان ایران - تهران، ۱۱/۰۲/۱۳۸۶ - ۰۵/۰۱/۲۰۰۷)

متکی، وزیر امور خارجه حکومت اسلامی ایران، در مصاحبه اختصاصی تلویزیون سوئد (rapport)، اعلام کرد: «... تحریم ها هیچ گونه تاثیری ندارند. ما موفق به عقد قراردادهایی به ارزش حدود ۵۰ میلیارد دلار شده ایم...» (منبع: svt) اخبار rapport ساعت ۱۹:۳۰ روز دوشنبه ۷ می ۲۰۰۷)

مخالفان حکومت اسلامی در استکهلم، با برپایی یک حرکت اعتراضی در مقابل سالن سخنرانی منوچهر متکی، هم حکومت اسلامی و هم کارل بیلت وزیر امور خارجه سوئد را که مقام دعوت کننده از متکی بود رسوا کردند و برای اولین بار، همه رسانه های بزرگ و کوچک سوئدی و بین المللی این اعتراض ایرانیان را پوشش خبری گسترده ای دادند.

مسئله اقدام اخیر دولت و پارلمان سوئد در تصویب قانون شنود ارتباطات «FRA»، بیش از هر زمان دیگری از تاریخ این کشور، ورشکستگی دموکراسی پارلمنتاریستی و لیبرالی را به نمایش می گذارد. تنها راه رهایی از این فلاکت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در همه نقاط جهان، برقراری دموکراسی شورایی و مستقیم است که در آن رای دهندگان از طریق تشکل ها و نهادهای توده ای و اجتماعی خود، بر فعالیت های دولت نظارت می کنند و هر گاه نمایندگان شان خلاف مصالح عمومی جامعه عمل کردند آن را مورد بازخواست قرار می دهند و در صورت لزوم او را برکنار و فرد شایسته ای را به جایش می گمارند. در حالی که در دموکراسی بورژوازی، نماینده ای که وارد پارلمان می شود هر چقدر از وعده و وعیدهای تبلیغاتی انتخاباتی خود عدول کند هیچ شهروندی امکان عزل وی را ندارد. مهم تر از همه، دولت نباید به عنوان مافوق طبقات اجتماعی معرفی شود. اساسا دولت باید در کنترل مردم باشد نه مافوق آن. دولت های دموکرات امروزی، به دلیل این که صرفا منافع سیستم سرمایه داری را تامین می کنند، همواره منافع تولیدکنندگان و مزدبگیران را زیر پا می گذارند.

در کشور سوئد، حدود هفتاد تا هشتاد هزار ایرانی زندگی می کنند که در عرصه های گوناگون هم چون عرصه های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی فعال هستند. از این رو، اعتراض ایرانیان مخالف حکومت اسلامی به قانون «جاسوسی رسمی دولتی»، اهمیت دارد و نباید در این مورد سکوت کرد.

دوم تیر ۱۳۸۷ - ۲۲ ژوئن ۲۰۰۸